

مناسب سازی بافت کالبدی محله در مواجهه با مدیریت بحران با تاکید بر تاب آوری شهری (نمونه موردی: محله بحرآباد شهر مشهد)

ساناز سعیدی مفرد^۱، سیدمسلم سیدالحسینی^۲، حمیده جعفری دلویی^{۳*}

۱- استادیار گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران (Saeedi.s@mshdiau.ac.ir)

۲- استادیار گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران (SMS_arcarc@yahoo.com)

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران (H.Jafaridalooei@gmail.com)

چکیده

آسیب پذیری سکونتگاهی انسانی در مقابل بلایایی طبیعی به علت تمرکز جمعیت و فعالیت های اقتصادی در نواحی وسیع و تراکم و امنیت نابسامان و بی قاعده سکونت گاه ها بطور مداوم افزایش یافته است. و استفاده از رویکردهای مناسب در جهت پیشگیری از آسیب های کالبدی و اجتماعی به یک امر جدی تبدیل گشته است. از جمله رویکردهای مناسب در این زمینه، رویکرد تاب آوری شهری می باشد که به صورت چند بعدی می تواند به مدیریت کارآمد بحران در محلات حاشیه نشین کمک کند. هدف این تحقیق بررسی راهکارهای موثر بر برنامه ریزی کالبدی در محله بحرآباد در مواجهه با مدیریت بحران و رسیدن به محله تاب آور می باشد.

این پژوهش از لحاظ روش انجام توصیفی - تحلیلی و از لحاظ هدف کاربردی است. جامعه آماری، تعداد افراد بالای ۱۵ سال محله حاشیه نشین مشهد می باشد. برای انتخاب نمونه ها و تکمیل پرسشنامه های تهیه شده، از روش نمونه گیری خوشه ای استفاده شد. و پایایی آن از طریق آلفای کرونباخ محاسبه گردیده است. تحلیل بکار گرفته شده در این تحقیق جهت بررسی فرضیه تحقیق، آزمون ANOVA می باشد. نتایج تحقیق نشان داد که بین تاب آوری شهری در محله بحرآباد شهر مشهد و مدیریت بحران رابطه معناداری وجود دارد. لذا می بایست جهت مناسب سازی بافت های کالبدی محلات در راستای مدیریت بحران، شاخص های کالبدی تاب آوری شهری را مد نظر قرار داد.

واژه های کلیدی: مدیریت بحران، تاب آوری شهری، محله، مناسب سازی، محله بحرآباد